

Czwartek, 29 września 2011 r.

Sytuacja w Palestynie

P7_TA(2011)0429

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 września 2011 r. w sprawie sytuacji w Palestynie

(2013/C 56 E/13)

Parlament Europejski

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bliskiego Wschodu,
- uwzględniając wnioski Rady z dnia 8 grudnia 2009 r., 13 grudnia 2010 r. i 18 lipca 2011 r. w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając poświęcone przedmiotowej kwestii rezolucje ONZ, rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 181 z 1947 r. i nr 194 z 1948 r. oraz rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 242 z 1967 r., nr 338 z 1973 r., nr 1397 z 2002 r., nr 1515 z 2003 r. i nr 1850 z 2008 r.,
- uwzględniając oświadczenia Kwartetu Bliskowschodniego, a w szczególności oświadczenie z dnia 23 września 2011 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że podczas 66. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ Prezydent Palestyny Mahmud Abbas zwrócił się do ONZ o uznanie państwa Palestyna i o przyjęcie tego kraju w poczet członków ONZ;
- B. mając na uwadze, że Palestyna, nie będąc członkiem ONZ, posiada status obserwatora stałego na posiedzeniach Zgromadzenia Ogólnego ONZ;
- C. mając na uwadze, że w rezolucji nr 181 z dnia 29 listopada 1947 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ wezwało do utworzenia dwóch państw na terytorium byłego Mandatu Palestyny;
- D. mając na uwadze, że UE wielokrotnie potwierdzała swoje poparcie dla koncepcji dwóch państw – państwa Izrael i sąsiadującego z nim niepodległego, demokratycznego i zdolnego do samostanowienia państwa palestyńskiego – współistniejących obok siebie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa, jak również wzywała do wznowienia bezpośrednich rozmów pokojowych pomiędzy Izraelem a Palestyńczykami i oświadczyła, że nie należy akceptować żadnych zmian granic sprzed 1967 r., w tym jeżeli chodzi o Jerozolimę, poza zmianami ustalonymi przez strony;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z oceną kluczowych obszarów sporządzoną przez Bank Światowy, MFW i ONZ funkcjonowanie państwa w Autonomii Palestyńskiej jest ponadprzeciętne, a porównanie instytucji palestyńskich z instytucjami krajów o ugruntowanej państwowości wypada korzystnie;
- F. mając na uwadze, że nie można kwestionować prawa narodu palestyńskiego do samostanowienia i państwowości, jak również prawa państwa izraelskiego do istnienia w bezpiecznych granicach;
- G. mając na uwadze, że w związku z wiosną arabską tym pilniejsza jest potrzeba znalezienia rozwiązania konfliktu izraelsko-palestyńskiego, co leży w żywotnym interesie zaangażowanych stron, wszystkich społeczności w regionie i społeczności międzynarodowej;

Czwartek, 29 września 2011 r.

- H. mając na uwadze, że na nieoficjalnym spotkaniu, które odbyło się w dniach 2-3 września 2011 r., ministrowie spraw zagranicznych państw członkowskich UE przedstawili różne stanowiska w dyskusji nad procesem pokojowym na Bliskim Wschodzie i odnośnymi inicjatywami dyplomatycznymi przewidzianymi na wrześniową sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ;
1. wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Komisji oraz rządy państw członkowskich UE do kontynuowania wysiłków na rzecz wypracowania wspólnego stanowiska UE w związku z wnioskiem Autonomii Palestyńskiej o członkostwo w ONZ oraz do unikania podziałów wśród państw członkowskich;
  2. wspiera państwa członkowskie i wzywa je do jednogłośniego podchodzenia do uzasadnionych dążeń Palestyńczyków do bycia reprezentowanymi w Organizacji Narodów Zjednoczonych jako państwo w wyniku negocjacji, które mają zostać zakończone podczas bieżącej 66. sesji Zgromadzenia Ogólnego;
  3. jednocześnie wzywa społeczność międzynarodową, w tym UE i jej państwa członkowskie, do potwierdzenia ich niezłomnego zaangażowania w bezpieczeństwo państwa izraelskiego;
  4. przypomina o swoim zdecydowanym poparciu dla koncepcji dwóch państw w granicach z 1967 r. z Jerozolimą jako stolicą obu państw – Izraela oraz sąsiadującej z nim niepodległej, demokratycznej i zdolnej do samostanowienia Palestyny – współistniejących obok siebie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa;
  5. dostrzega i docenia skuteczne wysiłki prezydenta Palestyny Mahmuda Abbasa i premiera Salama Fajjada na rzecz budowania państwowości, które cieszą się poparciem UE i różnych podmiotów międzynarodowych;
  6. podkreśla ponownie, że jedynym sposobem trwałego rozwiązania konfliktu izraelsko-palestyńskiego są pokojowe działania prowadzone bez użycia siły;
  7. podkreśla, że bezpośrednie negocjacje Izraela i Palestyny prowadzące do przyjęcia koncepcji współistnienia dwóch państw należy wznowić bezzwłocznie i zgodnie z harmonogramem przyjętym przez kwartet, aby przezwyciężyć obecną sytuację, której nie można zaakceptować; ponownie podkreśla, że należy unikać wszelkich działań, które mogłyby zaszkodzić negocjacom prowadzącym do zawarcia porozumienia, oraz że nie można zaakceptować żadnych zmian granic sprzed 1967 r., w tym jeżeli chodzi o Jerozolimę, jeśli zmiany takie nie zostaną uzgodnione przez obie strony; nawołuje do tego, by żadne z przyjętych rozwiązań nie naruszało godności żadnej ze stron; wzywa rząd Izraela do zaprzestania tworzenia i rozszerzania osiedli na Zachodnim Brzegu Jordanu i we Wschodniej Jerozolimie; wzywa do zaprzestania ataków raketowych ze Strefy Gazy na terytorium Izraela i nawołuje do zawarcia trwałego rozejmu;
  8. wzywa UE i jej państwa członkowskie do przyjęcia jednomyślnego stanowiska i dalszego odgrywania aktywnej roli, również w ramach kwartetu, w działaniach prowadzących do sprawiedliwego i trwałego pokoju między Izraelczykami i Palestyńczykami; podkreśla kluczową rolę kwartetu i w pełni popiera wysoką przedstawiciel w jej dążeniach do doprowadzenia przez kwartet do rzeczywistego wznowienia procesu pokojowego;
  9. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, rządów i parlamentom państw członkowskich Rady Bezpieczeństwa ONZ, wysłannikowi Kwartetu Bliskowschodniego, Knesetowi i rządowi Izraela, prezydentowi Autonomii Palestyńskiej i Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej.